

ASSISI-NYT

APRIL 2012

*Skærtorsdagsmesse i Basilica di San Francesco, d. 5. april 2012.
Lederen af Sacro Convento knæler for at vaske fødderne på de 12 unge munke
symboliserende Jesu fodvask af sine 12 disciple*

Kære Assisi-venner.

Nu har vi atter fejret Den Hellige Uge, påskeugen, i Assisi – de fleste dage i pragtfuld, solrigt, varmt forårsvejr under en strålende blå himmel med træer, buske og marker i saftigt grønne farver iblandet blomster, også den røde valmue, som er begyndt at blomstre tidligt i år. Min erfaring af denne uges særligt intense åndelige bevågenhed gentager sig år for år, og når påsken er overstået, sidder jeg tilbage med en følelse af stor taknemmelighed over al den indre hjælp, der i Assisi via Assisi-gralen gives til vækkelse og believeelse af hjertecentre, og i hjertecentre, der allerede er åbne for Gud, forløses og heales nye dybder.

I en lille men meget dybt arbejdende gruppe gik vi sammen med franciskanerne inderligt i fodsporene på Jesus i hans mystiske vandring fra indtoget i Jerusalem palmesøndag, gennem nadverindstiftelsen og overgivelsen i Gethsemane. Have skærtorsdag ind i langfredags store offer, der kulminerer med kærlighedens, lysets og glædens ekspansive sejr under opstandelses-midnatsmessen påskenat. Påskedag fortsættes fejringerne af kærlighedens sejr over mørket, og vi oplever, hvordan de forskellige faser af hjertetyngde, som vi kollektivt og individuelt er gået igennem i de foregående dage - som f.eks. smerte,

ensomhed, gråhed og sorg er forvandlet til en ekspansiv, opløftende glæde, og at hjertecentret er kommet i endnu dybere samklang med Guddommens hjertecenter.

Så føler jeg stor taknemmelighed – også for det vedholdende indre arbejde, som franciskanerbrødre og –søstre er en del af året rundt i Assisi, og som de intensiverer i Den Hellige Uge. Atter i år blev der tydeligvis forvandlet nye lag af smerte og tyngde i den kollektive hjertebevidsthed.

I dette nyhedsbrev vil jeg berette om en af Assisi Missions aktiviteter i marts måned, rejsen til Malta under stor åndelig bevågenhed og med en gruppe af Assisi Missions medlemmer, der gik med i det indre:

Udsigt fra Vittoriosa over Grand Harbour mod Valletta d. 18. marts 2012

Med “the Spirit of Assisi” på Malta

I marts måned var jeg over 10 dage på Pater Mizzis fødeø, Malta, dels for at opstarte det indre arbejde, som Assisi Mission er blevet inspireret til at stå for på Malta, dels for at starte forberedelserne af den grupperejse, som Assisi Mission tilbyder næste forår, og endelig for at tale med franciskanerbrødrene på Malta om Pater Mizzis meget smukke engelske foredrag, som vi i Assisi Mission har arbejdet med i hundreder af timer, og som af CEFID i 2010 blev overleveret til franciskanerbrødrene på Malta med henblik på en bogudgivelse.

Allerede i 2008 søgte jeg at prioritere en rejse til Malta, men denne måtte udskydes i og med, at en anden opgave blev opprioriteret, nemlig rejserne til USA for at stå til rådighed for det intensiverede åndelige støtte, der er givet til USA efter valget af præsident Barack Obama. I 2011 begyndte der igen at komme indre impulser omkring Malta, og det blev hurtigt klart, at denne opprioritering fra rådets side også var begrundet i Det Arabiske Forår,

der startede i december 2010 med de første demonstrationer i Tunesien, som hurtigt bredte sig til Egypten og Libyen samt andre lande i Nordafrika, på Den Arabiske Halvø og i Mellemøsten. Malta blev i flere inspirationer vist som et fokuspunkt for en indstrømning, der meget gerne nu måtte intensiveres som en hjælp til den bevidsthedsudvikling, der stimuleres hos vore brødre og søstre syd for Middelhavet. Og Maltas beliggenhed som en diamant midt i Middelhavet mellem to verdensdele gør, at et intensiveret gralsfokus næret fra Assisi-gralen vil være gavnligt som hjælp til det guddommelige forløsningsarbejde i regionen. Malta har både historisk, kulturelt og sprogligt ikke blot særlig tilknytning til Europa men også til de arabiske lande og Nordafrika, og øen har således nogle særlige muligheder for at spille en rolle som brobygger.

Inden og under mit ophold på Malta søgte jeg at gøre mig bekendt med Maltas usædvanligt rige og meget omtumlede historie og de muligheder, der ligger i denne, for at fremme det bevidsthedsløft, som der nu i vor tid gives intensiveret indre hjælp til. Her kommer et kortere resumé, dog med et dybere indblik i en af de vigtigste perioder på Malta, nemlig johannitterordenen fra 1530-1798, idet denne ordensbevægelse var en af de civilisationsfornyere, der i dens mest rene perioder har virket i en samklang med Jesu dybeste lære om kærligheden til og tjenesten af næsten. Endvidere indeholder fortællingen Pater Mizzis bevægende beskrivelse af et vendepunkt for Malta og Verdenssamfundet under 2. Verdenskrig. En mere indgående beskrivelse af Maltas rige historie inkl. inspirationer fra det indre råd om Maltas muligheder og rolle i vor tid findes i Assisi Mission Nyt nr. 4, som i forbindelse med påsken er udsendt til medlemmer af foreningen Assisi Mission. Om ønsket kan du blive medlem og modtage dette og fremtidige Assisi Mission Nyt, der går dybere og er mere esoteriske end Assisi-Nyt.

Maltas historie er meget rig og gammel

Fra omkring 4.100 f. Kr. fik Malta en helt enestående tempelkultur som udtryk for en højere udviklet, fredelig civilisation. På Malta og Gozo er der udgravet ikke mindre end 16 templer med dyrkelse af en feminin gud. Disse templer på Malta regnes i dag for verdens mest imponerende bygningsværker fra forhistorisk tid.

Efter fønikerne fulgte grækerne, og da Malta i år 218 f. Kr. kom under romersk herredømme, fulgte ny fremgang, bl.a. med tekstilindustri. Malta er stadig berømt for sit håndbroderede linned, sine kniplinger og håndstrikkede trøjer og bluser.

Kristendommen kommer til Malta allerede i år 60

I år 60 e. Kr. blev apostlen Paulus og evangelisten Lukas sejlet i lænker til Rom for at blive dømt af den romerske kejser. Skibet led imidlertid skibbrud ved en maltesisk bugt, der i dag hedder St. Paul's Bay, hvor Paulus helbredte den romerske statholder Publius' søn foruden mange andre syge mennesker. Malta valgte efter denne hændelse at overgive sig til kristendommen, og malteserne er stadig blandt de mest trofaste i deres praksis i Den Katolske Kirke med en udbredt karismatisk fornyelsesbevægelse, som Pater Mizzi også tog del i og fremmede.

Arabere, vikinger og spanioler

I år 870 kom Malta ind under arabisk styre i en ca. 200 år lang og fredelig periode, og selvom malteserne var kristne, levede de i gensidig fred med muslimerne. Araberne kom til at

præget Maltas sprog, der således er nært beslægtet med arabisk, men det skrives med latinske bogstaver. Også arkitekturen på Malta er fortsat i dag inspireret af arabisk byggestil.

I 1091 blev Malta erobret af efterkommerne af en vikingehøvding ved navn Rollo. I 1412 kom øen under den spanske trone, der udplyndrede øen.

Johannitterne – the Knights of Malta, Malteserordenen eller korsridderne

Johannitternes ankomst til Malta i 1530 betød et vendepunkt til en tid med opblomstring og nogle indre og ydre spor og en kulturarv, der fortsat i vor tid er så synlige på Malta. Johannitterordenen blev grundlagt i Jerusalem omkring år 600 som en orden af brødre, der skulle tage sig af alle de pilgrimme, der syge efter den lange rejse nåede frem til Kristendommens vigtigste pilgrimsmål, Jerusalem. Et hospital i Jerusalem indviedes til Johannes Døberen, kristendommens første martyr, og heraf opstod navnet the Knights of St. John, eller Johanitterridderne. I forbindelse med de kristnes og muslimernes kampe i Det Hellige Land blev ordenen udvidet til at være en egentlig ridderorden, der ikke mere blot skulle pleje de syge men også forsvare dem. Der var tre slags brødre i ordenen: de krigsførende riddere, ordenspræsterne og de tjenende brødre, der drev hospitalerne og plejede de syge. Alle afgav de løfter om cølibat, dydighed, lydighed og fattigdom, og der var strenge krav til optagelse, bl.a. skulle man være af adelig herkomst flere generationer bagud. Riddernes banner blev et hvidt kors på en rød baggrund – fredens kors på den blodige slagmark – næsten helt svarende til det, der senere blev til det danske nationalflag. Og da riddernes flag også i dag vejrer over mange bygninger, ser det ud som om, at Danmark har utallige ambassader på Malta.

Sympatisører fra hele Europa forærede gaver til ordenen, der voksede og blev velhavende og magtfuld. Indtil 1187 var ordenens betydning ikke blot i Det Hellige Land men over hele Europa omfattende, men så erobrede muslimerne Jerusalem, og ordenen blev derfor fordrevet. Fra 1187 til 1530 havde johannitterne hovedkvarter rundt omkring i Middelhavområdet, bl.a. på Kreta, i Rom og sidst på Rhodos i godt 200 år. Efter fordrivelsen fra Rhodos af tyrkerne, fandt ordenen nyt hovedkvarter i 1530, da den tyske kejser Karl d. 5 forærede dem Malta, således at ridderne kunne sørge for Maltas indbyggere og i øvrigt holde Europa fri for muslimer.

Johannitternes første hovedkvarter på Malta blev i fiskebyen Birgu ved Grand Harbour – i dag Vittoriosa – hvor de opførte stormesterpalads, hospital og alle de nødvendige herberger til de mange afdelinger af ordenen samt styrkede befæstningen omkring den store naturlige havn med omkring ti halvøer, Grand Harbour, der præger det sydøstlige område af Malta.

I 1565 kom det, der i dag kaldes den store belejring, eller "the Great Siege", som fortsat er dybt forankret i den maltesiske bevidsthed og historie. De muslimske tyrkere havde besluttet endeligt at overvinde johannitterordenen. De sejlede mod Malta i 181 skibe, hvorfra de landsatte 42.000 soldater, der skulle kæmpe mod 541 ridder og 9.000 maltesiske soldater, der efter at have fået høsten i hus og forgiftet alle øens brønde forskansede sig bag forsvarsværkerne omkring Birgu. Det kom til heftige kampe, hvor muslimerne affyrede over 50.000 kanonkugler, og efter 3 måneders kampe og belejring var situationen kritisk for ridderne, fordi forsvarsværkerne nærmest var blevet til en stak murbrokker, og forsyningerne var ved at slippe op. Men også for tyrkerne blev situationen kritisk. Af de

42.000 soldater vendte kun 10.000 tilbage til Tyrkiet, efter at vicekongen på Sicilien kom Malta til hjælp med 8.000 soldater. Dette fik tyrkerne til at opgive belejringen d. 8. september 1565, som den dag i dag er national befrielsesdag.

De kristne ridders sejr på Malta i 1565 var af stor betydning for Europa og kontinentets videre udvikling, og den blev fejret med klokkeringning fra alle Europas kirker. Var det lykkedes tyrkerne at erobre Malta, ville de have haft et godt geografisk udgangspunkt for en videre erobring i Sydeuropa og en udbredelse af Islam til områder, der ikke havde været i overensstemmelse med den højere plan om Kristendommens udbredelse i forhold til Islam, som lå i de indre råd. Faktisk mener esoterikere, at Konstantinopels fald i 1453 – en af kristendommens vigtigste byer og den ortodokse kirkes hovedstad - var i modstrid med disse planer, men at bl.a. kirkens karma og fri vilje kunne ikke forhindre, at Konstantinopel og dermed Tyrkiet gled af kristendommens hænder.

Efter den store belejring sendte taknemmelige konger over hele Europa penge til ordenen på Malta, der sad tilbage i en by, der var lagt helt i ruiner. Ordenens daværende leder, stormester La Vallette, valgte at bygge en helt ny hovedstad midt i Grand Harbour. Den nye hovedstad fik navnet Valletta efter sin grundlægger.

*Palace Square i Valletta med bare et lille udpluk af bygninger opført af johannitterne
Til højre uden for billedet ligger Stormesterens Palads, i dag dels museum dels præsidentbolig*

Stormester efter stormester opbyggede og befæstede Valletta og gjorde den mere og mere prægtig. Den hovedrige orden byggede nye byer og akvædukter, der førte vand til byerne, og de opbyggede hospitaler flere steder på øen. I Valletta byggedes foruden de prægtige palæer og herberger til de forskellige afdelinger af ordenen et stort hospital, der i dag –

efter renovering som følge af omfattende ødelæggelser under tyskernes bombning af Malta under 2. Verdenskrig - står som museum og i øvrigt bruges til statsmiddage og store konferencer. Hospitalet er så stort, at det under bombningerne i 2. Verdenskrig, kunne rumme halvdelen af Maltas befolkning.

La Sacra Infermeria (det hellige hospital)

Jeg besøgte dette ridderhospital, "la Sacra Infermeria", hvor der blev skrevet lægevidenskabelig verdenshistorie. I en stor 161 meter lange hovedsygestue var der plads til 573 faste senge – og der var to af disse rum oven på hinanden plus en masse andre rum, gårdhave og kapel. Usædvanligt for den tid havde hver patient sin egen seng med forhæng omkring, der gav mulighed for lidt privatliv. De blev udsøgt behandlet med de bedste fødevarer, der kunne opdrives. Den vagthavende læge skulle tilse alle patienter mindst to gange dagligt, de almindelige læger mindst tre gange dagligt, ligesom der var et mylder af plejere. Hospitalet var især kendt for sine kirurger, for de var betydeligt dygtigere end de barbarer, der opererede i det øvrige Europa. Man havde fundet ud af, at gloende varme knive skar bedre, og derfor kogte man alle kirurgiske instrumenter før operationerne – uden at kende noget til bakterier, endsige at instrumenterne dermed blev sterile. Man kunne derfor ikke forklare, hvorfor dødeligheden efter operationer på la Sacra Infermeria var rekordlav 8 % - langt mindre end alle andre steder. Men det rygtedes, og patienter fra hele Europa kom til Malta for at blive behandlet.

Alle mænd på over syv år kunne blive behandlet, og det var gratis, blot skulle man skrive testamente, og det var selvfølgelig ok men ikke et krav, at man tilgodeså johannitterordenen. Jeg spurgte guiden, hvor kvinder blev behandlet, og hun sagde, at de i tidens ånd blev behandlet af kvindelige johannittere på hospitaler kun for kvinder, der ikke var så prægtige som dette.

*Den nederste sygestue i la Sacra Infermeria, Valletta, dækket op til en statsmiddag
Ovenpå er en lige så lang og endnu mere højloftet sygestue*

Hospitalet var populært til det sidste, og i 1780 havde man over 150.000 patienter. Efter johannitterne blev fordrevet fra Malta fortsatte det som militærhospital lige indtil efter 1. Verdenskrig, og blev herefter politihovedkvarter, og i dag som tidligere nævnt museum og konferencecenter.

Johannitterne fordrives

Der er ingen tvivl om, at der var en åndelig impuls bag johannitterordenen, og at ordenen som civilisationsfornyelse blev støttet af råd i det indre, men som det er gået med mange andre åndelige impulser til civilisationsfornyelse, blev det med tiden sværere og sværere at manifestere de høje idealer. I 1798 – efter næsten 250 år på Malta – fordrives johannitterordenen af Napoleon fra Malta, og Maltas befolkning, der var steget til ca. 100.000, gjorde intet for at forhindre det, for de var blevet godt trætte af ridderne. De tidligere så høje idealer om et tjenende liv i lydighed, dydighed, cølibat og fattigdom var gradvist blevet udvandet, og den civilisationsbærende impuls bag ordenen forvrænget så meget, at de forkælede riddere i kedsomhed henfaldt til et liv i overflod, drukkenskab og sex.

Da englænderne blot 2 år senere overvandt Napoleon, og Malta blev en af det Britiske Imperiums kolonier, ville malteserne ikke have ridderne tilbage. Ordenen blev mere eller mindre opløst indtil 1834, hvor den genopstår med hovedsæde i Rom. Den har skilt sig af med sit militære image, og er i dag en orden med fokus på humanitært arbejde, som hospitaler, ambulancetjeneste, pleje og med udstationering af frivillige i verdens konfliktområder. Med et antal på ca. 10.000 riddere har de i dag aktiviteter i hele verden. De nærer fortsat stor kærlighed til Malta, hvor de har en filial med mange projekter og forskning i ordenens historie.

Derfor er ordenen igen levende på Malta, og det ses overalt som symbol på en af de mest betydningsfulde perioder i landets historie. Fæstningsværkerne og fortene står omkring de naturlige havne, og også mange af ordenens prægtige bygninger er bevaret ikke mindst i Valletta, hvor de bl.a. tjener til at huse regeringen og ministerierne. Ordenens flag vejrer overalt, og Maltserkorset er måske det mest synlige symbol, som man støder på overalt på Malta. Det findes som alskens billeder, som broderier, som smykker m.v. Hvert år kommer johannittere fra hele verden på pilgrimsrejse til Malta, og der holdes løbende opvisninger og udstillinger om riddertiden.

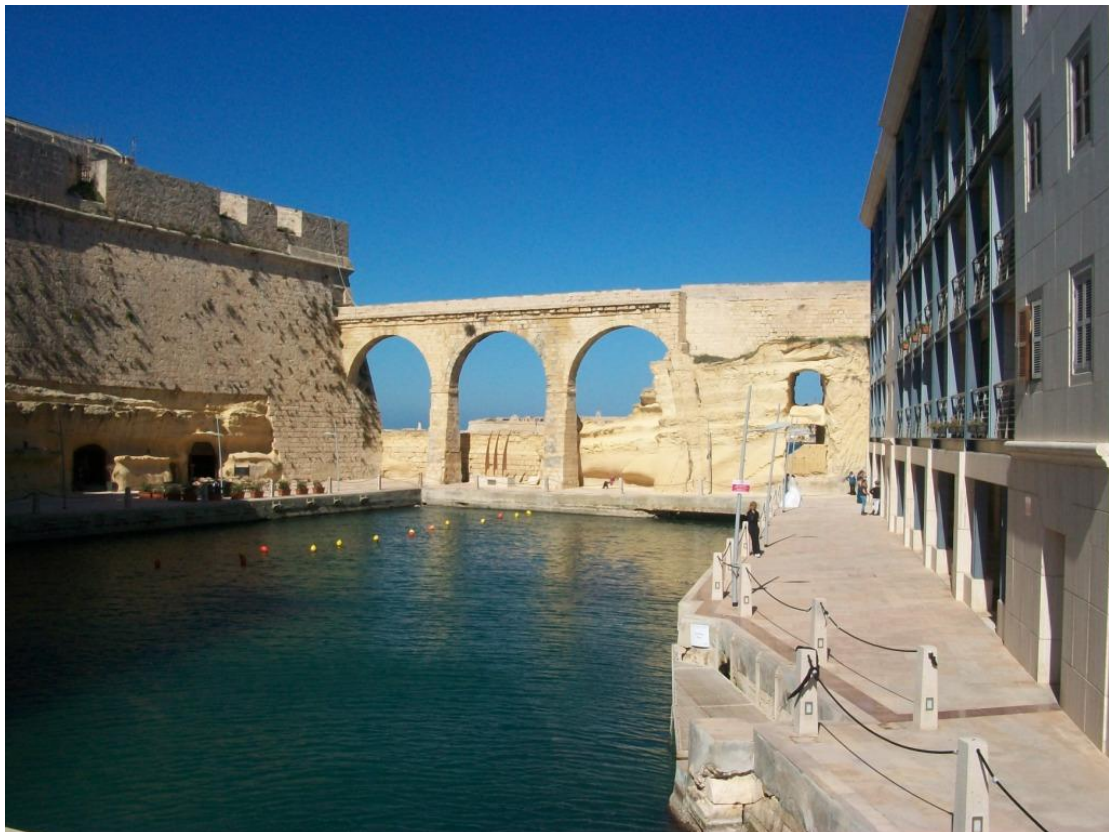

The Knights' of Maltas 8 takkede kors.

De 8 takker står for ridderdyderne:

*Trofasthed, fromhed, gavmildhed, tapperhed, ærbarhed, dødsforagt,
hjælpsomhed mod fattige samt forsvar af kirken*

Jeg opholdt mig i Valletta i to fulde dage under de 10 dages ophold, og som inspireret inden rejsen oplevede jeg, hvordan Maltas charmerende og meget tiltrækkende hovedstad i det indre nærmest er som et åndeligt fyrtårn, som udsender bølger af højt vibrerende lys, der virker stærkt transformerende og opløftende, samtidigt med at Middelhavet i områderne ved Grand Harbour er så uendeligt healende. Jeg fornemmede naturligvis også nogle tyngder i folkesjælen, som der nu i vor tid fremmes en forløsning af. I dette indre forløsningsarbejde vil det være gavnligt at forstærke også de lysende spor fra johannitterordenen, der ligger i den Maltesiske folkesjæl og i de æteriske lag omkring Malta.

*Nyt og gammelt i Valletta
Dele af fæstning fra korsridderne, romersk akvædukt og nyt lejlighedskompleks.*

Malta som engelsk kronkoloni

I 1800 blev Malta inddraget som kronkoloni i det Britiske Imperium og oplevede en opgangstid, fordi Vallettas havn blev forsyningshavn for den britiske flåde, og var en vigtig station for Imperiet på dets vej til øvrige kolonier i Afrika og Asien. Under 1. Verdenskrig var Malta den vigtigste flådebase i Middelhavet og fik tilnavnet "Middelhavets sygeplejerske."

Det engelske kolonistyre var ligesom alle andre europæiske landes kolonistyrer imidlertid hensynsløst over for den indfødte befolkning, og der herskede stor fattigdom på Malta. Flere gange forsøgte malteserne at frigøre sig, men forgæves.

2. Verdenskrig

Og så kom den ultimative prøvelse for ikke blot Malta, men for Verdenssamfundet som sådan, 2. Verdenskrig. På grund af landets strategisk vigtige beliggenhed midt i Middelhavet ønskede aksemagterne fra krigens start herredømmet over Malta, og de daglige

bombardementer startede allerede i juni 1940. Dag og nat udløste tyskerne og italienerne byger af bomber over Malta. De overlevende maltesere måtte flygte fra de sønderbombede huse, og lidt efter lidt blev fattigdommen sværere med daglig sult og uendeligt vanskelige vilkår. I 1941 havde aksemagterne til søs og fra luften blokeret alle forsyningslinier til Malta, og Maltas skæbne syntes beseglet.

Pater Mizzi, som ved krigens udbrud var 10 år gammel, fortalte så bevægende om de fem krigsår. Om den store prøvelse i 1941 fortalte han:

"Der var en periode under krigen, hvor Malta og det maltesiske folk havde det ganske forfærdeligt. Der var ingen mad tilbage i lagrene og ikke mere ammunition til at forsvare øen med. Og vi ventede en invasion fra Sicilien når som helst. Lord Gort, den øverstkommanderende for Middelhavet var også øverstkommanderende for Malta. Han overvejede kraftigt en overgivelse, fordi vi blev bombet nat og dag med ringe udsigter til at overleve. Vi havde næsten ingenting at spise. Al mad var rationeret. Vi kunne kun få lidt brød og få andre fødevarer. Mændene gik sultne på arbejde. Det samme med os børn. Vi gik sultne i skole. Vi var løbet tør for ammunition, og det var en meget kritisk situation, at vi ikke havde brændstof til de fly, der skulle imødegå de fjendtlige fly. I den situation havde Maltas guvernør besluttet, at det nok var bedre for os at overgive os end at blive udsat for en tysk invasion. Det var næsten ikke til at holde ud at tænke på.

Heldigvis havde de kirkelige autoriter på Malta stor indflydelse både på befolkningen og på de engelske myndigheder. Normalt traf de britiske myndigheder ikke nogen alvorlige beslutninger uden at kontakte ærkebiskoppen og de kirkelige myndigheder. Ærkebiskoppen var en meget stærk og modig mand, og da guvernøren opsøgte ham og talte om overgivelse, svarede biskoppen straks: "Nej – aldrig. Det vil det maltesiske folk aldrig acceptere." Så derfor overgav vi os Gudskelov ikke. Churchill, den britiske premierminister, der fuldt ud var opmærksom på øens strategiske betydning, ønskede at holde Malta for enhver pris. Han sendte en konvoj med 14 skibe med ammunition, madvarer og en tanker med brændstof, der var så tvingende nødvendig for luftforsvaret. Konvojen måtte gå igennem Gibraltar Strædet og derefter igennem Messina Strædet. Det var det kritiske punkt, for der måtte konvojen møde den italienske flåde og luftstyrke, og det var simpelthen forfærdeligt. Mange ubåde ventede der på deres bytte. Den italienske flåde kom fra Kalabrien og Taranto, og flyene kom fra Sicilien. Det var helt umuligt at passere Kanalen. Ud af en engelsk flåde på 14 skibe blev de 11 sunket, så kun 3 af dem overlevede så langt, at de kunne nærme sig Malta med ammunition, mad og brændstof ombord. Tankeren, Ohio, der medbragte sin dyrebare last af brændstof, var blevet udlånt fra Amerika, fordi den var i stand til at sejle med samme hastighed som de engelske skibe. England rådede ikke selv over en tanker, der kunne sejle så hurtigt, så de lånte den for ikke at forsinke de øvrige skibe. Omkring 40 mil fra Malta blev tankeren ramt af fjendtlige bombardementer og begyndte at synke. Kaptajnen beordrede "Alle mand forlader skibet!" Alle søfolkene blev evakueret over på de destroyere, der befandt sig i nærheden. Så skete der et mirakel, for tankeren holdt op med at synke. Maskinen var imidlertid blevet ødelagt, og to skibe på hver side slæbte den det sidste stykke ind i Grand Harbour. Inden den nåede helt ind, blev den ramt for anden gang, men igen sank den Gudskelov ikke. Det lykkedes at få den i havn. Det skete i 1941, den 14. august, hvor man om aftenen fejrer Den Hellige Marias optagelse i himlen - det vil sige Marias Himmelfart. Vi har på Malta stor hengivenhed for Maria, og den 15. august er en dag, hvor vi afholder store

fejring af Kristi moder. Vi beder til Maria om at redde os, hjælpe os og om aftenen den 14. august – ved selve fejringen af Marias Himmelfart - kom disse tre skibe altså i havn. Rundt om havnen er der fæstningsanlæg fra Malteserriddernes tid, og de var overfyldte med mennesker. Et orkester spillede, og folk viftede med deres hvide lommelærklæder, og de græd, bad og råbte tak til Gud, som frelste os. Efter 1941 kom det aldrig mere på tale for Malta at overgive sig.”

I 1942 sendte den engelske konge, Georg 6., den fornemste orden, Georgskorset, til den maltesiske befolkning som tak for tapthed og udholdenhed. Ordenen var ledsaget af et håndskrevet brev fra kongen med ordene: *”Til Maltas guvernør. For at ære ø-fæstningen Maltas tapre folk tildeler jeg dem Georgskorset. Det skal være vidnesbyrd om et heltemod og en opofrelse, der længe vil være navnkundig i verdenshistorien. Den 15. april 1942. George, Rex.”*

Dwight Eisenhower, de allieredes øverste general, udtrykte efter krigen, at uden Maltas heltemodige indsats havde 2. Verdenskrig været i hvert fald et år længere.

Maltas nationalflag med Georgskorset

Det tapre folk opnår uafhængighed i 1974 og optages i EU i 2004

Malta fik stor anerkendelse efter krigen for sin heroiske indsats, og englænderne bevilgede en rekordstor krigsskadeerstatning til øen, der i de vigtige byer omkring Grand Harbour måtte genopbygges fra grunden. I de første 30 efterkrigsår undergik forholdet til England løbende store forandringer, og i 1974 opnåede landet fuld uafhængighed og blev en demokratisk republik. I 1980'erne prægedes befolkningen af stærke indimellem voldelige modsætningsforhold mellem tilhængerne af de to politiske partier: Socialistpartiet og Nationalistpartiet, men lidt efter lidt heales og modnedes befolkningen, det politiske liv og lovgivningen, således at landet i 2004 blev optaget i EU, og i 2008 indførtes euroen. Maltas tidligere så tætte forbindelser til England ses dog stadigvæk i gadebilledet. Der er venstrekørsel, de karakteristiske engelske røde telefonbokse står overalt, og går man ind i en pub, ligner den en typisk engelsk af slagsen, har jeg ladet mig fortælle.

Malta i vor tid

Malta er i vor tid blevet til en moderne velfærdsstat med et avanceret velfungerende, gratis sundhedssystem, der ligner den nordiske model. Hele undervisningssystemet er gratis, og studerende på højere læreanstalter får endog – som det danske SU-system – et beløb fra staten, når de studerer. Uddannelsesniveaue er højt, og Maltas universitet er anerkendt. Malteserne lærer fra barnsben både maltesisk og engelsk, og som følge af beliggenheden tæt på Italien taler de fleste også flydende italiensk.

Malta har fået en god infrastruktur med et vejnet, der er under forbedringer, gode busforbindelser og en moderne, smuk lufthavn med daglige flyforbindelser til mange destinationer i Europa, og også dagligt fly til Libyen noterede jeg mig. Malta er meget tæt befolket – ca. 410.000 mennesker på de to små øer – og mange initiativer omkring genopretning af natur og dyreliv samt håndtering af affald og spildevand er højt på dagsordenen i vor tid.

Familiestrukturen er fortsat mere konservativ end i de protestantiske, nordeuropæiske lande. Skilsmisse blev først lovliggjort efter en folkeafstemning i 2011, abort er stadig ikke lovlig, heller ikke under særlige omstændigheder som fare for moderens liv, voldtægt etc.

Den økonomiske krise har naturligvis også ramt Malta, men krisen er mild i forhold til de øvrige stærkt gældsplagede lande i Sydeuropa.

Malta hører til Europa, men på grund af landets historie er der naturlige bånd til den arabiske verden, kultur og sprog, og landet har således mulighed for at spille en vigtig rolle som brobygger mellem den kristne og muslimske verden i den kommende tid. Det talte jeg med den maltesiske franciskanerpræst, Fr. Edmund OFM Conv. om. Han er leder af ordenens interreligiøse aktiviteter på Malta og fortalte, at malteserne generelt er respekterede og vellidte af araberne på grund af både sproget og kulturen. Han var fuldt bevidst om, at Malta har en opgave som brobygger og fortalte om den fredelige sameksistens og dialog, der er mellem de kristne maltesere og de muslimske indvandrere, og hvordan de også anerkender hinandens spiritualitet og religiøsitet.

Under opholdet var det for mig meget opløftende at opleve maltesernes smilende, åbne og hjælpsomme væsen, og børnene er utroligt søde, åbne og tillidsfulde. Under disse mange meget varme møder med maltesere, tænkte jeg ofte på, at måske det ikke vil kræve så meget via dybere hjertevækkelse at forløse den maltesiske folkesjæl, som dog naturligvis også indeholder tunge bevidsthedslag med smerte og sorg, som skal forvandles, og det, som måske umiddelbart træder tydeligst frem, hjertets opblødning af stivnede tankeformer.

Franciskanerne på Malta

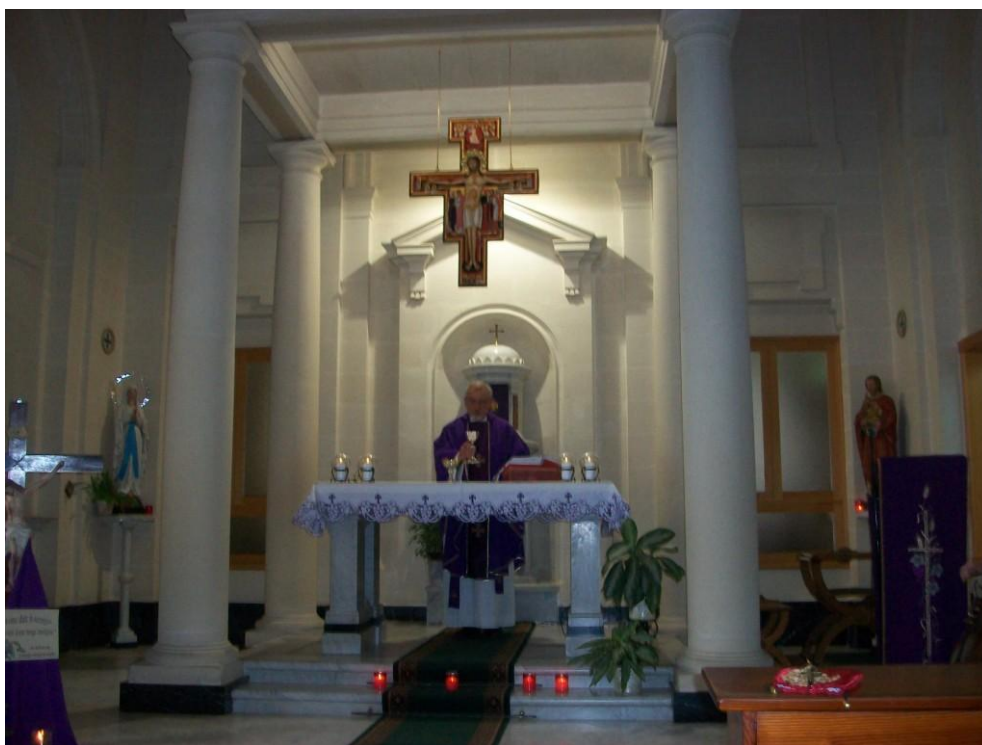
Som en naturlig følge af Assisi Missions nye opgave med en intensiveret nedfældning af Assisi-gralen på Malta, er franciskanerordenen OFM Conv. på Malta en helt naturlig indre og ydre samarbejdspartner, som vi kan give indre støtte til i deres mission. Akkurat som det sker i Assisi.

Franciskanerne kom til Malta allerede i 1355, og har været til stede siden da. Flere af de tidligere brødre må have været indviede disciple, kan jeg se ud af den beskrivelse, som

ligger på Maltabrødrenes hjemmeside, og i vor tid var Pater Mizzi jo en af dem, der trådte særligt frem med sin pioneropgave. Vort indre arbejde på Malta sker naturligvis også i sporene af Frans og hans brødre gennem tiden.

Under hele opholdet i marts 2012 boede jeg i ordenens gæstehus tilknyttet deres kirke, kloster og center (CAK) i Birkirkara, som er en omegnskommune nær Valletta. Det var helt perfekt til den indre opgave. Der er lagt vægt på skønhed, stilhed og fordybelse i gæstehuset, kirken dedikeret til Frans er en af de smukkeste i sin enkelthed, som jeg har set på Malta, og ordenens kommunikationscenter, CAK, er spændende, inspirerende og smukt. Det er et perfekt opholdssted for vor grupperejse næste år med den mulighed for den stilhed og fordybelse, som vi har brug for efter vore udflugter rundt omkring på Malta, Gozo og til den healende Blå Lagune.

Jeg havde mange samtaler med franciskanerbrødrene, ikke mindst med Pater Thomas Calleja OFM Conv., som ser frem til at være en del af vor gruppe næste år. Mine samtaler med ham var meget inspirerende, og jeg erfarede den dybde i hans spiritualitet, som jeg kendte fra Pater Mizzi.

*Den smukkeste og dybeste messe, jeg deltog i på Malta,
var i en Klarisse-kirke søndag d. 11. marts.*

*Pater Thomas Calleja celebrerede messen. Bagefter tog han mig med
ind i klausuren, hvor jeg talte med den hjertevarme, smilende Klarisse, Sister Rosa,
der leder Klarisse-ordenen på Malta.*

Alt dette vil han søge at gøre for os som gruppe i 2013

Bogen med Pater Mizzis engelske foredrag

Under et møde med de ledende brødre på CAK-centeret drøftede vi Pater Mizzis engelske foredrag, som vi jo er flere i Assisi Mission, der har brugt hundreder af timer på at få nedskrevet og redigeret til det manuskript på ca. 165 A4 sider, som jeg afleverede til Pater

Silvestro i 2009. Mange mennesker har gennem Assisi Mission doneret til denne bog. Det er med stor glæde, at jeg nu kan fortælle, at ordenen på Malta har besluttet at trykke manuskriptet, som på grund af de "indbyggede" vibrationer af **"the Spirit of Assisi"** kan gøre så megen gavn i forhold til hjertevækkelse og -næring, er det ofte inspireret. Og endda vil ordenen gøre rigtigt meget ud af, at det bliver en smuk og indbydende bog, hvor de også vil medtage nogle af Pater Mizzis smukke fotos fra hans mangeårige interreligiøse virke. Bogen planlægges at udkomme d. 3. marts 2013 – på 5 års dagen for Pater Mizzis overgang. Der vil blive arrangeret nogle særlige festligheder på CAK-centeret på udgivelsesdagen, og muligvis vil der også senere blive tilbud om en særlig dag på CEFID/Sacro Convento for at markere udgivelsen. Hvis ja, tilbyder jeg om muligt en retræte på CEFID i Assisi omkring sådanne festligheder.

For mit vedkommende betyder det, at jeg får en ekstra tur til Malta i marts måned 2013 omkring udgivelsen, hvilket også er rigtigt gavnligt set i forhold til finpudsning af grupperejsen i maj. Lige nu planlægges grupperejsen til at ligge over 10 dage i tiden fra 14. til 24. maj 2013, og således i forbindelse med pinsefejringen. Men det helt eksakte tidsrum vil afhænge af flyforbindelser fra Danmark/Norge til Malta, og kan dermed først meddeles senere. Men maj satser jeg på, for i maj er Malta sædvanligvis behageligt varm, stadigvæk grøn og Middelhavet sandsynligvis passende forfriskende at bade i.

For tiden er jeg i gang med en mere endelig redigering af den danske version af Pater Mizzis engelske foredrag, som et bestyrelsesmedlem i Assisi Mission, Lis Frederiksen, har oversat. Der er ikke mange revisioner efter Lis' gode arbejde, og jeg satser således på at blive færdig her i foråret/forsommeren. Jeg ser frem til at kunne skrive til jer om, hvordan denne bog kan rekvireres. Jeg tænker lige nu på titlen: **"Gud elsker dig. Ikke fordi, du er god, men fordi Han er."** Dette hørte jeg Pater Mizzi gentage gang på gang under de møder med grupper, som vi havde i de godt 6 år, hvor vi arbejdede sammen også i det ydre.

Dette billede af en reflekterende Pater Mizzi med Sacro Convento og Monte Subasio i baggrunden kommer måske på omslaget af den engelske bog

Udflugtsmål på Malta

Der er så mange smukke steder at besøge på Malta, at mit 10 dages ophold ikke rakte til dem alle, når jeg også ønskede tid til fordybelse. Noget af det, der var mest healende og opløftende for mig, var opholdene ved **Middelhavet**, ikke mindst omkring den helt fantastisk smukke **Grand Harbour** i **Valletta**. At betragte Middelhavets smukke skiftende farver fra klar grøn til dyb blå og at indånde den friske luft gav en klar fornemmelse og nogle indre forståelser omkring Middelhavets store healingspotentialer.

Udsigt fra Valletta over Grand Harbour og Fort Riccasoli

At kaste et blik på **"Den Blå Lagune"** mellem de små øer Comino og Cominotto på min sejlads til Gozo gav en fornemmelse af den healingkraft, der er på dette utroligt smukke sted, hvor Middelhavet synes ekstra healende og lysende. I **"Den Blå Lagune"** kommer ofte delfiner, og jeg ser meget frem til næste år - hvor havet i maj er blevet varmere – at bade her.

Den lille grønne ø, Gozo, nord for hovedøen er et healingsparadis, der giver opløftelse – ikke blot i naturen og den gamle bydel **Citadellet** i **Victoria**, men også i en kendt pilgrimskirke, **Ta' Pinu**, der ligger flot i naturen på et højedrag med fantastisk udsigt. I et gammelt kapel, der nu er en del af den nye, store pilgrimskirke, åbenbarede Maria sig for en bondepige, og siden er der her sket mange mirakuløse hændelser. Det er især denne vigtigste pilgrimskirke på Malta, som johannitterridderne i vor tid søger til. Også de forhistoriske **Ggantija-templerne** på Gozo er et lysfokus, det vil være gavnligt nu at intensivere.

Valletta er en spændende, betagende og charmerende hovedstad, med de to største gader inkl. sidegaderne mellem dem som bilfrie, og smukke parker med fantastisk udsigt over Grand Harbour og byerne på den anden side af den halvø, som Valletta er bygget på, bl.a.

Sliema mod nord og **Vittoriosa** mod syd. Mange af Vallettas bygninger fra riddertiden er prægtige værker, og den centrale plads ved Grand Masters' Palace fornemmes lysende. Også de traditionelle maltesiske lejlighedskomplekser med deres karakteristiske, farveglade karnapper er et dejligt syn, og de gamle byer som **Mdina** (meget smuk hovedstad fra før riddertiden, kaldet "Den stille By", for her hersker dyb stilhed i et åndeligt fokuspunkt), **Rabat** og **Vittoriosa** er fredelige, stille og hyggelige. Fiskerlandsbyen **Marsaxlokk** i syd er maltesisk idyl med et overfløddighedshorn af restauranter med friskfanget fisk og et søndagsmarked med utroligt billige maltesiske broderier, kniplinger, smykker, lædervarer, maltesiske delikatesser som honning, nougat og figen og meget andet kram.

Havnen i den idylliske fiskerlandsby, Marsaxlokk, med de karakteristiske maltesiske fiskerbåde i glade farver

Overalt på Malta er der vidnesbyrd om landets lange historie og rige kultur, bl.a. kirker med flotte kupler, flere hundrede af slagsen. Der er gamle kapeller, hvor mirakuløse healinger har fundet sted. Der er museer og udstillinger. Der er bugter og badestrande med sand, og det flotte healende hav at bade i fra maj til november, hvor vandet er behageligt varmt. Malta med subtropisk klima er det land i Europa, der har flest solskinstimer, og kun 4-stjernede hotelbyggerier har igennem nogle år måttet opføres på Malta. Alt i alt er det for mig forståeligt, at til dette lille ørige strømmer op mod 1,5 million feriegæster hvert år.

Aktiviteter i Assisi Mission i den kommende tid

Om 14 dage går turen til USA på årets store rejse, hvor jeg og et andet medlem af Assisi Mission, Bente Drikakisi fra Norge, først arbejder over 6 dage på de vigtigste indstrømningssteder i New York, bl.a. 9/11 Memorial, FN-Bygningen og Frihedsgudinden, ligesom vi også opholder sig på min ordens moderkloster, Graymoor, i fantastisk smuk healende natur ved Hudson River ca. 40 km fra Manhattan. Herefter mødes vi med en gruppe i Washington til fortsat indre arbejde på Washingtons vigtigste indstrømningssteder,

Det Hvide Hus, Capitol Hill, de store memorials ved Potomac River og afsluttende arbejde på Mount Vernon (USA's første præsident og landsfader, George Washingtons, plantage) og på Monticello (USA's tredje præsident og forfatningsfader, Thomas Jeffersons, plantage). Herefter går turen for Bentes og mit vedkommende videre til Californiens vigtigste indstrømningssted, Mount Shasta, hvor vi over 5 dage intensiverer denne store naturgral og forbinder den med gralen i Det Hvide Hus. Assisi Missions hyrdegruppe og medlemmer inviteres med i det indre på denne vigtige rejse til USA.

Udsigt fra Assisi mod Domkirken San Rufino og dalen i sommeren

Næste aktivitet i Assisi er **sommerretræten**, der afholdes i tiden **onsdag, d. 27. juni til torsdag, d. 5. juli 2012**, hvor vi i den smukke, frodige, solrige højsommermåned vil opleve Assisi-gralens intense udstrømning af det believevende og healende indre liv, som fremmer hjertecentrets helliggørelse og den dybe glæde og samhørighed med naturens riger.

Invitation til sommerretræten kan åbnes på følgende link:

http://www.assisimission.net/images/stories/brochurer/2012_Assisi_sommerretraete_dansk_gruppe.pdf

Programmet for retræten kan åbnes på følgende link:

http://www.assisimission.net/images/stories/brochurer/2012_programforslag_juni_dansk_gruppe.pdf

Tilmelding hurtigst muligt og senest 25. april.

Med ønsket om et smukt forår sender jeg kærlige hilsner – fred og alt godt fra Assisi

Bente

ASSISI MISSION - c/o Bente Wolf - Via Fortini 7 - I-06081 Assisi (PG) - Italy
tel. +39 075 8155 278 - e-mail: bente@assisimission.net
web: <http://www.assisimission.net>